

ADAPTACIÓ OPERATIVA DEL ESTANDAR DE PRÀCTICA ACTUARIAL DE LA AAE (ESAP2)

L'INFORME DE LA FUNCIO ACTUARIAL SOTA LA DIRECTIVA 2009/138/EC

Aprovat per l'Assemblea General de la AAE el 31 de gener de 2016

Via Laietana 32 4ª planta - 08003 Barcelona - Tel + 34 933 190 818 - actuaris@actuaris.org - www.actuaris.org

Membre de:

INDEX

Secció 1 General

- 1.1 Finalitat
- 1.2 Abast
- 1.3 Principis Subjacents
- 1.4 Materialitat
- 1.5 Llenguatge
- 1.6 Referències Creuades
- 1.7 Data d'efecte

Secció 2 Definicions

Secció 3 Practiques Apropiadades

3.1 Principis Generals

- 3.1.1 L'Informe de la Funció Actuarial i les seves parts principals
- 3.1.4 La Funció Actuarial
- 3.1.9 El Contingut de l'Informe de la Funció Actuarial
- 3.1.12 La Resposta al l'Informe de la Funció Actuarial

3.2 Provisions Tècniques

- 3.2.1 Conclusions sobre l'adequació i fiabilitat de les Provisions Tècniques
- 3.2.2 La Informació Important sobre les Provisions Tècniques
- 3.2.3 Declaracions a l'apertura i al tancament de les Provisions Tècniques
- 3.2.4 Coordinació del Procés
- 3.2.5 Suficiència i qualitat de les dades
- 3.2.6 Mètodes i Models
- 3.2.7 Hipòtesis
- 3.2.8 Comparació de Millors Estimacions amb l'Experiència
- 3.2.9 Anàlisi de Sensibilitats

3.3 Opinió sobre la Política de Subscripció

- 3.3.1 Opinió sobre la Política de Subscripció de l'Entitat
- 3.3.2 Àrees en consideració
- 3.3.3 Suficiència de les Primes
- 3.3.4 Canvis a l'Entorn
- 3.3.5 Ajust de Primes
- 3.3.6 Antiselecció
- 3.3.7 Interrelacions

3.4 Opinió sobre els Acords de Reassegurança

- 3.4.1 Opinió sobre l'adequació dels Acords de Reassegurança
- 3.4.2 Interrelacions
- 3.4.3 Efectivitat dels Acords de Reassegurança

3.5 Contribució a la Gestió de Riscos

Pròleg

El present document constitueix el resultat de l'adaptació del ESAP2, de la AAE, aprovat per la seva Assemblea General el 31 de gener de 2016, a l'àmbit de la actuació professional del Col·legi d'Actuaris de Catalunya.

La present adaptació ha consistit en ampliar el marc legal del document amb les normes específiques del mercat espanyol i la traducció al català del document original.

Donat que els requeriments que inclou l'estàndard constitueixen la seva essència, s'han identificat mitjançant els colors **vermell**, **ambre** i **verd**, els tres nivells d'imperativitat previstos.

Per altra part, aquest ESAP2 conté un apartat de definicions (Secció 2) que permet precisar el significat que es preveu per als termes de major transcendència tècnica. Dins el text, aquests termes prèviament definits hi figuren en **blau**.

D'altra banda, cal tenir en compte que aquest document no es pot considerar aïlladament sinó dins del cos dels estàndards de la AAE. Concretament el compliment d'aquest ESAP2 implica el compliment del ESAP1, com a condició prèvia.

L'adopció d'aquest estàndard per part del Col·legi d'Actuaris de Catalunya no pretén que el seguiment del mateix per part dels actuaris membres del col·lectiu professional sigui obligatori.

Per tant, aquest ESAP2, una vegada adoptat pel Col·legi d'Actuaris de Catalunya, tindrà la condició de vinculant, solament si l'actuari que estigui desenvolupant la Funció Actuarial (FA) d'una Entitat, declari formalment que ho fa seguint aquest ESAP2.

Secció 1 General

1.1 Finalitat.

1.1.1 Aquest ESAP2 proporciona directrius als **actuaris** per l'elaboració del **Informe de la Funció Actuarial (IFA)** relatiu al compliment per part d'una **Entitat Asseguradora o Reasseguradora (en endavant l'Entitat)** dels requeriments que Solvència II assigna al control per part de la Funció Actuarial.

Aquests requeriments de Solvència II estan recollits a:

- Art. 48 de la **Directiva 2009/138/EC**
- Art. 272 del Reglament Delegat
- Arts. 65.2 y 3; 66.5 de la LOSSEAR
- Art. 47 del ROSSEAR
- Directrius 46 a 51 del doc. EIOPA-Bos-14/253

1.1.2 L'objectiu d'aquest ESAP2 es que els **destinatari**s del **IFA** estiguin en disposició de depositar un alt grau de confiança en l'informe, la seva rellevància, la transparència de les hipòtesis aplicades, la seva integritat i comprensibilitat, incloent la posta en relleu de qualsevol incertesa relativa als resultats continguts a l'informe.

En particular aquest objectiu s'assoleix assegurant que l'IFA:

- Inclou suficient informació per habilitar als seus **destinatari**s a valorar la rellevància del seu contingut.
- Inclou suficient informació per habilitar als seus **destinatari**s a entendre les implicacions del seu contingut.
- Presenta les informacions de manera clara i comprensible.

1.1.3 Aquest estàndard contribuirà a assegurar la consistència, la eficiència i l'efectivitat de les practiques de les **Funcions Actuarials (FA)** de les **Entitats** de la EU, relatives a la preparació de l'IFA. Això enfortirà i contribuirà a l'harmonització i la consistència de l'aplicació de la legislació de l'EU.

1.2 Abast.

1.2.1 Aquest ESAP2 aplica als **actuaris** que portin a terme **serveis actuarials**, quan emetin un IFA sobre el compliment de les **Entitats** amb el marc normatiu especificat al punt 1.1.1 anterior.

1.2.2 L'ESAP2 parteix de la base de que l'**actuari** compleix també amb l'ESAP1.

1.3 Principis Subjacents.

1.3.1 Aquest ESAP2 es basa en quatre principis que cal tenir presents en qualsevol qüestió relativa al compliment del mateix.

1.3.2 Principi 1. Els **serveis actuarials** relatius al IFA **han de ser** portats a terme complint el marc normatiu especificat al punt 1.1.1 (Solvència II).

1.3.3 Principi 2. Els **serveis actuarials** relatius al IFA **han de ser** portats a terme de manera proporcional a la natura, dimensió i complexitat dels riscos subjacents de l'**Entitat** (Principi de Proporcionalitat).

1.3.4 Principi 3. Els **serveis actuarials** relatius al IFA **han de ser** consistents amb el codi de conducta de la professió actuarial i de qualsevol altre estàndard professional que li sigui d'aplicació.

1.3.5 Principi 4. L'IFA **ha de ser** estructurat d'acord amb les necessitats del seus **destinatari**s, particularment del **Orgue d'Administració** i de la direcció de l'**Entitat**.

1.4 Materialitat.

1.4.1 La identificació com a rellevant d'algun aspecte que no tingui efectes **materials** ha de considerar-se una mala aplicació d'aquest estàndard. El contingut d'aquest estàndard ha d'entendre's des d'aquest enfoc, a pesar de que el terme **material** no s'apliqui explícitament en aquest context o on és d'aplicació el terme **haver de..**

1.5 Llenguatge.

1.5.1 Algunes de las expressions utilitzades en qualsevol dels ESAP estan pensades per ser interpretades de manera molt específica com conseqüència de la decisió de l'**actuari** que les origini. En particular, las expressions verbals que figuren a continuació deuen ser interpretades en el sentit de conduir a les accions o reaccions que s'indiquen:

- “**haver de..**”, vol dir que l’acció que s’indica es obligatòria i que no seguir aquesta acció suposa apartar-se d’aquest ESAP.
- “**hauria**”, vol dir que, en circumstàncies normals, s’espera que l’**actuari** segueixi l’acció indicada, a no ser que fer-ho produeixi un resultat que seria inapropiat o potencialment podria induir a error als **destinatari**s dels **serveis actuarials**.
Si la indicada acció no es seguida, l’**actuari** deurà indicar-ho i aportar els arguments que justifiquen aquest comportament.
- “**pot**”, vol dir la actuació en qüestió no es requerida, ni inclús necessàriament esperada, però en determinades circumstàncies és una actuació adequada, possiblement entre d’altres alternatives.
Cal tenir en compte que “potser” no s’interpreta com a sinònim de **pot**, sinó amb el seu significat normal ja que té un component de condicionalitat.

1.5.2 Aquest document utilitza diferents expressions de les que el significat precís es defineix a la secció 2. Les paraules i expressions que figuren a la dita secció 2 apareixent en **blau** al llarg del document.

1.6 Referències Creuades.

1.6.1 Quan aquest ESAP es refereix a algun contingut d’altre document, la referència es relaciona amb el referit document, si aquest té efectivitat a la data que figura a la portada del present ESAP. El document referit podria ser modificat, restaurat, revocat o reemplaçat després de la data d’adopció del present document. En aquest cas, l’actuari **hauria** de considerar fins quin punt aquests canvis són aplicables y apropiats a les orientacions que aporta el present ESAP.

1.7 Data d’efecte.

Aquest estàndard és d’aplicació als serveis actuarials relatius al IFA que s’emeti a partir del **----**.

Secció 2 Definicions

2.1 Funció Actuarial (FA).

Competència professional per assolir els treballs de governança que es descriuen al art. 48 de la **Directiva de Solvència II**.

2.2 Informe de la Funció Actuarial (IFA).

És l’informe de la **FA** per l’**OA**, elaborat d’acord amb l’Art. 48 de la **Directiva de Solvència II** y regulacions, estàndards i directrius relacionades. L’**IFA** pot estar format per múltiples components i aquests components poden ser emesos en diferents dates.

2.3 Actuari.

Membre individual d'alguna de les associacions professionals, membres de la AAE.

2.4 Serveis Actuarials.

Serveis, basats en consideracions actuàries, proporcionats al [destinatari](#), que pot incloure la aportació de consells, recomanacions, descobriments o opinions.

2.5 FA: [Funció Actuarial](#)

2.6 IFA: [Informe de la Funció Actuarial](#)

2.7 OA: [Òrgan d'Administració](#)

2.8 conflicte d'interès.

Succeeix quan una persona o organització està implicada per múltiples interessos, algun dels quals podria possiblement corrompre la seva motivació per actuar en relació a un altre, o motivar que el resultat del treball no sigui, o no sigui percebut com, objectiu i imparcial.

2.9 Dades.

Significa qualsevol tipus d'informació, sigui quantitativa com qualitativa.

2.10 Destinatari.

Qualsevol persona, física o jurídica (usualment incloent la Direcció) a qui l'[actuari](#) entén, en el moment de la realització dels [serveis actuàries](#), com a destinatari de l'informe.

2.11 Material.

Una informació proporcionada mereix la consideració de material si pogués, individualment o com a part d'un conjunt, influir en les decisions que han de prendre els [destinatari](#)s en base a la mateixa. La valoració de si una informació és material, és una qüestió de judici raonable, que ha d'incloure consideracions sobre els [destinatari](#)s i el context en el qual el treball s'ha realitzat i informat.

2.12 Model.

És una representació simplificada d'alguns aspectes de la realitat. Un model es defineix com una especificació que descriu els aspectes que voldrien ser representats, els inputs i les relacions entre ells, representats mitjançant un conjunt de fórmules matemàtiques i algorismes, i portats a terme utilitzant

una implementació, generant outputs a partir dels indicats inputs, en forma de [dades](#) i hipòtesis, normalment definides amb intervenció del judici expert de l'[actuari](#).

2.13 Judici professional.

Judici de l'[actuari](#), basat en els coneixements actuàrials i l'experiència.

2.14 Directiva de Solvència II.

Directiva 2009/138/EC.

2.15 SPV (Special Purpose Vehicle).

Es defineix com, qualsevol entitat, que no sigui asseguradora o reasseguradora, que assumeix certs riscos de l'Entitat, que finança íntegrament la seva exposició a aquests riscos a través de l'obtenció d'una emissió de deute o qualsevol altre mecanisme de finançament, on els drets d'amortització dels proveïdors del deute, o mecanisme de finançament, estiguin subordinats a les obligacions de reassegurança d'aquesta empresa.

2.16 Provisions Tècniques (PT).

Són les Provisions Tècniques de una [Entitat](#), calculades en base als principis establerts per la [Directiva de Solvència](#) (arts. 75 al 86).

2.17 Entitat.

Una companyia asseguradora, o reasseguradora, que disposa de l'autorització de desenvolupar negocis d'assegurança o de reassegurança, d'acord amb l'article 14 de la [Directiva de Solvència](#).

2.18 Subscripció.

El procés de definició, avaluació i fixació de preus dels riscos d'assegurança o de reassegurança, inclosos l'acceptació o el refús d'obligacions d'assegurança o reassegurança.

Secció 3 Pràctiques Apropiadades

3.1 Principis Generals.

L'INFORME DE LA FUNCIO ACTUARIAL I LES SEVES PARTS PRINCIPALS.

3.1.1 La **FA** ha de elaborar un informe escrit (IFA), que ha de presentar al **OA**, com a mínim un cop a l'any. L'**actuari** hauria de considerar que el destinatari de l'IFA és l'**OA**, però també pot incloure com a destinataris altres funcions de l'Entitat o qualsevol altra Entitat vinculada y l'autoritat de supervisió.

3.1.2 L'IFA hauria de tenir un format, estructura, estil, nivell de detall i contingut apropiats a les circumstancies particulars del cas, tenint en compte els destinataris. Això "pot" (no es un requeriment) portar a que l'IFA estigui constituït per diferents informes de continguts específics, proporcionats a l'OA separatament i en diferents dates.

3.1.3 L'IFA hauria de:

- Indicar quin Estàndard Actuarial s'ha aplicat als treballs que s'han portat a terme i si el treball compleix amb els indicats estàndards.
- Indicar quin Estàndard Actuarial s'ha aplicat al IFA i si l'IFA compleix amb els indicats estàndards.
- Informar de qualsevol desviació material respecte els Estàndards Actuarials aplicats que s'hagi pogut produir, en els punts anteriors.

LA FUNCIO ACTUARIAL.

3.1.4 L'IFA ha d'incloure un resum dels principals treballs que la FA ha portat a terme i llurs resultats.

3.1.5 L'IFA hauria d'identificar els possibles conflictes d'interès que s'hagin pogut produir i indicar com s'han gestionat, incloent qualsevol conflicte d'interès entre l'Entitat i el grup del que forma part, si escau.

3.1.6 En aplicació dels punts 3.3 i 4.2.3 del ESAP1, l'FA hauria de declarar qualsevol vinculació material amb altres treballs i com la FA garanteix la confiança amb la fiabilitat d'aquets altres treballs.

3.1.7 L'IFA ha d'identificar les persones responsables de la redacció del mateix, i si escau, la persona que ha assolit la responsabilitat global.

3.1.8 L'IFA pot proporcionar informacions per demostrar que cada una de les persones que han participat en la seva elaboració, i, si escau, la persona que ha assolit la responsabilitat global, tenen coneixements i experiència suficients per complir amb el seu paper.

EL CONTINGUT DE L'INFORME DE LA FUNCIO ACTUARIAL.

3.1.9 L'IFA ha d'identificar clarament qualsevol deficiència i fer recomanacions per corregir-la, tenint en compte el seu nivell de materialitat i el principi de proporcionalitat.

3.1.10 L'IFA hauria d'incloure informació suficient i anàlisis adequat de cada àrea revisada, que permeti al OA valorar el seus efectes.

3.1.11 L'IFA hauria de resumir les dades clau utilitzades per arribar a les opinions expressades i hauria de cridar l'atenció sobre qualsevol àrea de incertitud material i les fonts que les provoquen i també qualsevol judici material professional de valoració per part de la FA.

LA RESPOSTA AL L'INFORME DE LA FUNCIO ACTUARIAL.

3.1.12 La FA hauria de discutir les seves conclusions i recomanacions amb la Direcció al acabar l'IFA. Després de sotmetre l'IFA al OA, la FA hauria d'obtenir la resposta de l'OA sobre el contingut de l'IFA i hauria de tenir en compte aquesta resposta en la preparació de futurs IFA.

3.1.13 Al següent IFA hauria de resumir les recomanacions d'informes anteriors, que varen ser acceptades, i el seu estat d'implementació en aquest moment.

3.2 Provisions Tècniques.

3.2.1 Conclusions sobre l'adequació i fiabilitat de les Provisions Tècniques

3.2.1.1 L'IFA ha d'incloure de manera clara les conclusions de la FA del anàlisi de la adequació i la fiabilitat de les PT. Aquestes conclusions haurien d'incloure qualsevol preocupació que la FA tingui en aquest sentit i identificar qualsevol defecte o deficiències materials, acompanyats de les corresponents recomanacions sobre com es podrien corregir.

3.2.1.2 L'IFA hauria d'incloure els resultats d'una avaluació, si les PT han estat calculades d'acord amb el previst als articles 75 al 86 de la Directiva de Solvència II i, si escau, l'advertència dels canvis que siguin necessaris per completar el compliment amb els esmentats articles.

3.2.1.3 L'IFA ha d'incloure de manera clara les fonts i el grau d'incertesa que la FA assigna a les estimacions fetes pel càlcul de les PT. L'IFA hauria d'identificar les possibles fonts d'incertesa i, quan sigui apropiat, il·lustrar la incertesa fent referència a possibles escenaris.

3.2.2 La Informació Important sobre les Provisions Tècniques.

3.2.2.1 La FA hauria d'assegurar-se de que els factors que tenen un impacte material a l'import de les PT, inclosos els factors de risc i les hipòtesis, queden ben identificats a l'IFA.

3.2.2.2 En particular l'IFA hauria de prestar especial atenció a qualsevol judici de valor material aplicat al llarg del càlcul de les PT.

3.2.3 Declaracions a l'apertura i al tancament de les Provisions Tècniques

3.2.3.1 El IFA hauria d'indicar amb claredat l'apertura i el tancament de les PT, separant, de la manera més nítida possible, entre la "millor estimació" i el "marge de risc". S'hauria d'incloure un comentari sobre l'impacte sobre FFPP que poden provocar els principals elements de la variació de les PT.

3.2.4 Coordinació del Procés

3.2.3.1 L'IFA hauria d'incloure una ampla visió general sobre el global del procés seguit en el càlcul de les PT.

3.2.5 Suficiència i qualitat de les dades

3.2.5.1 L'IFA ha d'incloure una visió general dels controls existents en relació a les dades utilitzades al càlcul de les PT i una manifestació de fins a quin punt la FA té la seguretat raonable de que les dades utilitzades son apropiades, precises, fiables i completes.

3.2.5.2 L'IFA ha d'identificar qualsevol incertesa o limitació material a les dades i esbossar l'enfoc adoptat per fer-hi front en relació al càlcul de les PT. En el cas de les limitacions, però no exclusivament, es pot incloure, la seva afectació a la finalitat que es pretén, la seva consistència al llarg del temps, la seva cronologia, els sistemes de tecnologia de la informació, la seva disponibilitat respecte a la política de dades i a l'històric de dades.

3.2.5.3 L'IFA hauria de proporcionar una visió general dels negocis coberts per les PT, la separació de les dades per grups de risc homogenis i com ha estat avaluada la idoneïtat d'aquesta separació en relació als riscos subjacents de l'Entitat.

3.2.5.4 L'IFA hauria de prendre en consideració tota informació rellevant que es pugui obtenir dels mercats financers i en general de les dades disponibles, relatius als riscos de subscripció i hauria d'explicar com aquestes informacions han estat integrades en el procés d'avaluació de les PT.

3.2.6 Mètodes i Models

3.2.6.1 L'IFA ha de proporcionar una visió global sobre com ha estat avaluada la idoneïtat del mètodes i models utilitzats pel càlcul de les PT, en relació als principals factors de risc, les línies de negoci de l'Entitat i la forma en que el negoci està sent gestionada.

3.2.6.2 L'IFA hauria de prestar atenció a qualsevol mètode, inusual o no estàndard, que s'aparti de les practiques habituals del mercat, que s'hagi utilitzat pel càlcul de les PT, incloent els arguments utilitzats per justificar la seva elecció.

3.2.6.3 L'IFA hauria d'incloure, quan sigui apropiat, una visió global dels mètodes utilitzats pel càlcul de les PT respecte els contractes en que la insuficiència de dades hagi impedit la aplicació d'algun mètode actuarial fiable, especialment en relació als casos referits al art.82 de la Directiva de Solvència. L'IFA hauria d'incloure una avaluació de la idoneïtat de les aproximacions utilitzades en el càlcul de les PT en aquests tipus de contractes.

3.2.6.4 L'IFA ha d'incloure una avaluació de la idoneïtat dels mètodes i models utilitzats en el càlculs de les opcions i garanties incloses en el contractes d'assegurança o de reassegurança.

3.2.6.5 L'IFA hauria d'indicar si la FA ha avaluat que els sistemes tecnològics d'informació, utilitzats en el càlcul de les PT, constitueixen prou suport pels processos actuuarials i estadístics utilitzats.

3.2.6.6 En el cas en que el càlcul de les PT es basi en múltiples mètodes o models, l'IFA hauria de fer referència a qualsevol diferència material entre els resultats obtinguts mitjançant aquets mètodes o models i el marge que s'hagi previst per les diferències.

3.2.6.7 L'IFA hauria de indicar i justificar qualsevol canvi material als mètodes utilitzats al IFA anterior, i quantificar l'efecte d'aquest canvi a les PT.

3.2.7 Hipòtesis

3.2.7.1 L'IFA ha d'incloure la descripció de com hagi estat avaluada la idoneïtat de les dades i els mètodes utilitzats per determinar les hipòtesis en que s'han basat les PT.

3.2.7.2 L'IFA hauria de declarar les hipòtesis clau en que es basen les PT i explicar la seva idoneïtat en relació als principals factors de risc que probablement afectaran les obligacions d'assegurança o de reassegurança de l'Entitat.

3.2.7.3 L'IFA hauria de declarar qualsevol canvi material introduït a les hipòtesis en relació al IFA de l'any anterior.

3.2.7.4 L'IFA hauria de declarar l'avaluació de la idoneïtat dels judicis professionals materials aplicats a la determinació de les hipòtesis. Això hauria d'incloure, entre d'altres, les hipòtesis o interpretacions fetes en relació als següents aspectes:

- Opcions i garanties contractuals
- Comportament dels prenedors
- Accions futures de gestió
- Imports recuperables de contraparts
- Àrees futures de discrecionalitat executable per l'Entitat, que podrien tenir impacte en les seves obligacions d'assegurança o de reassegurança
- Obligacions que poden existir mes enllà i per sota, de les obligacions contractuals.

3.2.8 Comparació de Millors Estimacions amb la Experiència.

3.2.8.1 L'IFA hauria d'incloure una visió general sobre el procés utilitzat per comparar les millors estimacions del passat amb l'experiència actual i ha de fer atenció a qualsevol preocupació de la FA relativa a l'eficiència d'aquest procés de comparació.

3.2.8.2 L'IFA hauria de declarar els aspectes identificats per la FA en la seva revisió de la qualitat de les darreres millors estimacions i les conclusions en relació a la idoneïtat de les dades, mètodes o hipòtesis utilitzades al càlcul de les PT.

A la revisió de la qualitat de les darreres millors estimacions, l'IFA ha de prestar atenció a aquelles àrees en que l'experiència actual s'hagi desviat respecte les hipòtesis aplicades i aportar un comentari explicatiu. Pot afegir claredat si aquest comentari diferencia entre desviacions que es considera provenen de la volatilitat de l'experiència subjacent i aquelles que provenen de la manca de idoneïtat de dades, mètodes o hipòtesis utilitzades. L'IFA hauria de declarar qualsevol judici professional material quan s'ha fet l'esmentada distinció.

3.2.9 Anàlisi de Sensibilitats.

3.2.9.1 L'IFA ha d'informar dels resultats del anàlisi de sensibilitat de les PT en relació a cada un dels principals riscos subjacents a les obligacions cobertes per les PT.

3.3 Opinió sobre la Política de Subscripció

3.3.1 Opinió sobre la Política de Subscripció de l'Entitat

3.3.1.1 L'IFA ha de incloure una opinió general sobre la política de subscripció de l'Entitat.

3.3.1.2 L'IFA hauria d'indicar com la FA ha arribat a la esmentada opinió general sobre la política de subscripció de l'Entitat.

3.3.1.3 L'IFA hauria d'explicar qualsevol inquietud que pugui tenir la FA sobre la idoneïtat de la política de subscripció de l'Entitat en el seu conjunt.

3.3.1.4 L'IFA hauria d'aportar recomanacions per corregir qualsevol deficiència que la FA hagi identificat en relació a la política de subscripció de l'Entitat, tenint en compte la materialitat i el principi de proporcionalitat.

3.3.2 Àrees en consideració.

3.3.2.1 Una avaluació de la idoneïtat de la política de subscripció de l'Entitat hauria d'incloure, com a mínim, les àrees corresponents als apartats del 3.3.3 al 3.3.7.

3.3.3 Suficiència de les Primes

3.3.3.1 L'IFA ha de concloure si s'ha d'esperar que les primes siguin suficients en base a l'operativa global de la política de subscripció. Aquesta avaluació ha de tenir en compte l'impacte dels riscos subjacents (inclòs el risc de subscripció) als que el negoci de l'Entitat està exposat i l'impacte en la suficiència de primes de les opcions i garanties, incloses als contractes d'assegurança i de reassurance.

3.3.4 Canvis a l'Entorn

3.3.4.1 L'IFA hauria de descriure els factors externs d'entorn que puguin tenir una potencial influència en la rendibilitat dels nous negocis, incloses les renovacions. Aquests factors poden incloure, la inflació, el risc legal i canvis al mercat en el que opera l'Entitat, que poden afectar als volums del negoci i a la combinació de factors del negoci.

3.3.5 Ajust de Primes

3.3.5.1 Respecte als productes en que les primes es poden ajustar en funció de l'experiència de sinistralitat, l'IFA ha de comentar l'efecte d'aquests sistemes, implementats en grups de risc homogenis.

3.3.6 Antiselecció

3.3.6.1 L'IFA ha d'incloure les conclusions de la FA relatives al risc d'antiselecció a la cartera de l'Entitat, sobre si aquest risc pot tenir un impacte negatiu sobre les PT o en relació a la

suficiència de primes. L'IFA hauria d'incloure les recomanacions de la FA per millorar la política de subscripció en relació a la mitigació d'aquests riscos.

3.3.7 Interrelacions

3.3.7.1 L'IFA hauria d'indicar la mida en la qual la política de subscripció de l'Entitat no sigui consistent amb les seves altres polítiques.

3.3.7.2 Com a mínim, s' hauria d'incloure una avaluació de la consistència de la política de subscripció amb l'apetit de risc, els acords de reassegurança i les PT de l'Entitat.

3.4 Opinió sobre els Acords de Reassegurança

3.4.1 Opinió sobre l'adequació dels Acords de Reassegurança.

3.4.1.1 L'IFA ha d'incloure opinió sobre l'adequació dels acords de reassegurança de l'Entitat.

3.4.1.2 L'IFA hauria d'explicar qualsevol inquietud que la FA pugui tenir sobre l'adequació dels acords de reassegurança de l'Entitat.

3.4.1.3 Si la FA identifiqués deficiències en aquest sentit, l'IFA hauria de fer recomanacions per millorar els acords de reassegurança, incloent accions que podrien ser adoptades per:

- Eliminar inconsistències de les cobertures de reassegurança.
- Reduir el risc d'incompliment per part de les contraparts de reassegurança
- Estendre les cobertures de riscos materials

3.4.1.4 L'IFA hauria d'indicar com la FA ha arribat a les opinions presentades.

3.4.2 Interrelacions.

3.4.2.1 L'IFA hauria de indicar la mida en que els acords de reassegurança de l'Entitat no siguin consistents amb els següents aspectes de la mateixa:

- Appetit de risc
- Política de subscripció
- Provisions tècniques

I incloure recomanacions relatives a com caldria corregir aquestes inconsistències.

3.4.2.2 El comentari de la FA sobre aquests tipus d'interrelacions, hauria d'incloure la seva valoració del risc de crèdit vinculat a les diferents contraparts de reassegurança contractades.

3.4.3 Efectivitat dels Acords de Reassegurança.

3.4.3.1 L'IFA **hauria** d'incloure l'avaluació de com els acords de reassegurança, incloent qualsevol SPV que hi pugui haver contractada, poden respondre en un cert nombre d'escenaris d'estres o simplement referir-se a la part del informe ORSA on hi hagi aquesta informació.

Aquests escenaris poden incloure:

- Experiència en danys catastròfics
- Agregacions de riscos.
- Fallida d'un reassegurador
- Esgotament de la reassegurança

3.4.3.2 Les avaluacions **haurien** d'incloure indicacions sobre:

- Els muntants recuperables dels contractes de reassegurança i SPV
- L'impacte en els FFPP de l'Entitat

3.4.3.3 Les avaluacions **haurien** de considerar, si escau, l'impacte dels restabliments o renovació de la cobertura de reassegurança i de la possible indisponibilitat de la cobertura de reassegurança.

3.4.3.4 L'IFA **pot** incloure una avaluació de l'efectivitat dels acords de reassegurança per a mitigar la volatilitat del FFPP de l'Entitat.

3.5 Contribució a la Gestió de Riscos.

3.5.1 L'IFA **hauria** d'indicar les àrees en les que la FA contribueix de manera **material** a la implementació del sistema de gestió de riscos i el treball portat a terme. En particular, haurien d'incloure la contribució de la FA a la modelització del risc subjacent en el càlcul dels requeriments de capital.

Com altres exemples, es pot incloure el paper de l'FA i la seva contribució:

- Si escau, al **Model Intern**.
- A la identificació de possibles desviacions **materials** del Perfil de Risc de l'Entitat respecte a les hipòtesis de la Fórmula Estàndard.
- A el procés ORSA, particularment en relació als tests d'estres i als tests d'escenari aplicats.

3.5.2 L'IFA **pot** incloure un resum dels principals aspectes rellevants identificats mitjançant aquestes activitats i aportar les referències dels informes amb aquests continguts que haurà traslladat a la Funció de Gestió de Riscos.

Barcelona, octubre de 2020